

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobců **a) K. Ch.**, a **b) A. S.**, oba zast. Mgr. Milanem Musilem, advokátem AK Perthen, Perthenová, Švadlena a partneři, s.r.o., se sídlem Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové, proti žalovanému **Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí, 500 03 Hradec Králové, za účasti **1. V. H.**, **2. E. H.**, **3. F. K.**, **4. I. K.**, **5. M. S.**, **6. H. S.**, **7. Stavebního bytového družstva Hradec Králové**, V Lipkách 894, 500 02 Hradec Králové a **8. L. K.**, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 8. 2012, č.j. 11685/UP/2012, t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 9. 8. 2012, č.j. 11685/UP/2012, a rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 20. 3. 2012, zn.: 86845/2007/ST1/Aub, se z r u š u j í a věc se v r a c í žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Návrh na vydání rozhodnutí o odkladném účinku žaloby se z a m í t á .**

III. Žalovaný je p o v i n e n nahradit žalobcům náklady řízení v celkové výši 16.504,--Kč, k rukám Mgr. Milana Musila, advokáta AK Perthen, Perthenová, Švadlena a partneři, s.r.o., se sídlem Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové, do 8 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

IV. Osoby zúčastněné na řízení n e m a j í právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání K. Ch. proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 20. 3. 2012, zn.: 86845/2007/ST1/Aub, Hradec Králové, jímž byla Stavebnímu bytovému družstvu Hradec Králové povolena stavba „Stavební úpravy bytového domu č.p. 424-426 za účelem vybudování 3 ks hydraulických výtahů Hradec Králové, Pouchov č.p. 424-426, K Sokolovně 24“ (dále jen „stavba“), na stavebních parc. č. 632/1, 632/2 a 632/3 v katastrálním území Pouchov, a toto prvoinstanční správní rozhodnutí potvrzeno. Žalobci jej napadli společnou žalobou, kterou odůvodnili následujícím způsobem.

Žalobci předně zpochybnili výsledek hlasování společenství vlastníků bytových jednotek ohledně realizace dané stavby. Namítali, že si orgány veřejné správy zúčastněné na řízení neopatřily v průběhu stavebního řízení doklady, na základě nichž by bylo možno stavbu vůbec povolit. Poukazovali na to, že souhlas vlastníků jednotek neměl formu usnesení, z něhož by byl zřejmý výrok o tom, kde mají být výtahy vlastně vybudovány, za jakou cenu, jak by měla být stavba financována a komu. Zejména však zpochybňovali výsledek hlasování, když podle nich zápis „z členské schůze samosprávy 069 a shromáždění vlastníků ze dne 22. 9. 2009“ neodpovídá tomu, jak kdo hlasoval. Namítali, že do hlasů pro stavbu byly započítány i hlasy osob, které nejsou podepsány na prezenční listině, dále osob nemajících právo hlasovat a že průběh hlasování nebyl svobodný. Dále vyjádřili přesvědčení, že stavbou dojde ke změně vnitřního uspořádání domu, a proto je třeba k její realizaci souhlasu všech vlastníků jednotek. Změnu vnitřního uspořádání domu spatřovali v tom, že v místech schodišťové šachty by byla vestavěna ocelová konstrukce opláštěná sádkokartonem a plechem a v ní by byl výtah.

Se žalobkyní b) nebylo podle žaloby jednáno jako s účastnicí řízení, když jí bylo doručeno až žalované rozhodnutí. S průběhem řízení předcházejícím vydání tohoto rozhodnutí tak nebyla nijak seznámena. Námitky měli žalobci i proti požární zprávě, když ta podle nich v podstatě řeší pouze jeden výtah, jeden vchod a nehovoří o tom, že „další strojovny zaberou další dvě místnosti“, které by mohly být užívány.

Vzhledem k tomu žalobci navrhovali žalované rozhodnutí zrušit a věc

žalovanému vrátit k dalšímu řízení. Zároveň navrhovali přiznání odkladného účinku žalobě.

Žalovaný se k věci vyjádřil podáním ze dne 18. 9. 2012. Uvedl v něm, že žádost o stavební povolení podalo dne 11. 9. 2007 Stavební bytové družstvo Hradec Králové, a to v zastoupení některých dalších vlastníků bytových jednotek v domě. Popsal průběh stavebního řízení jak před prvoinstančním správním orgánem, tak orgánem odvolacím (žalovaným). Konstatoval, že se o vzniku Společenství vlastníků jednotek, K Sokolovně 424-426, Hradec Králové, IČ 288 21 050, se sídlem K Sokolovně 424, 503 41 Hradec Králové, které je účastníkem daného stavebního řízení ve smyslu § 109 odst. 1 písm. g) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), dozvěděl před vydáním žalovaného rozhodnutí z textu odvolání. Osvětlil, proč jednal se žalobcem a) a dalšími vlastníky bytových jednotek jako s účastníky řízení. Zmínil rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 6. 2011, č.j.: 1 As 38/2011-146, ve kterém bylo vysloveno, že „vlastník jednotky je povinen strpět výkon práv a povinností SVJ spojených se správou společných částí domu, že své zájmy může uplatňovat uvnitř SVJ, např. svou účastí a hlasováním na shromáždění vlastníků jednotek, že pouhá skutečnost, že nesouhlasí se způsobem změny společných částí domu, však nemůže odůvodňovat jeho postavení jakožto účastníka stavebního řízení vedle SVJ, že opačný výklad, podle něhož by účastníky stavebního řízení, které se týká společných částí domu, museli být vedle SVJ všichni vlastníci bytových jednotek, tj. všichni členové daného SVJ, by zcela opomíjel smysl povinného vzniku SVJ“.

Podle žalovaného bylo ve stavebním řízení učiněno zadost § 110 odst. 2 písm. a) stavebního zákona, podle něhož je stavebník povinen k žádosti o stavební povolení připojit doklad opravňující jej stavbu provést. V daném případě totiž stavebník připojil k žádosti o stavební povolení souhlas spoluvlastníků celkem 77,301 procentního podílu budovy s provedením stavebních úprav domu, a proto měl v případě změny stavby tento požadavek § 11 odst. 5 zákona č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů, dále jen „zákon o vlastnictví bytů“, za postačující. Ke stavbě dala podle žalovaného souhlas více jak tříčtvrtinová většina všech vlastníků jednotek. Přitom zákon o vlastnictví bytů v § 11 odst. 5 stanoví, že jde-li o modernizaci, rekonstrukci, stavební úpravy a opravy společných částí domu, jimiž se nemění vnitřní uspořádání domu a zároveň velikost spoluvlastnických podílů na společných částech domu, postačuje k přijetí usnesení souhlas tříčtvrtinové většiny všech vlastníků jednotek. Zápis z členské schůze samosprávy 069 a shromáždění vlastníků objektu K Sokolovně 424-426 (dále jen „zápis“), konané dne 22. 9. 2009, vyhodnotily správní orgány jako usnesení ve smyslu § 11 zákona o vlastnictví bytů zákona, z jehož obsahu vyplývá, že vlastníci bytových jednotek odsouhlasili tříčtvrtečním podílem hlasů navrhované stavební úpravy. V tom neměl žalovaný žádné pochybnosti, když shledal hlasování i zápis ze schůze za souladné se zákonem o vlastnictví bytů a za doklad opravňující stavebníka stavbu provést.

Žalovaný pokračoval, že v přezkoumávané věci mají být navrhované stavební

úpravy prováděny na společných částech domu, aniž by se jimi měnila velikost jednotek, tzn. že se jimi nemění velikost spoluvlastnických podílů na společných částech domu. Předmětem stavebních úprav je osazení hydraulických výtahů do zrcadel schodišť v jednotlivých vchodech domu a s tím související práce. Provedením stavebních úprav nebude změněna ani omezena stávající komunikační funkce schodišťového prostoru, neboť stávající schodiště, pokud se týká jeho funkčnosti a způsobu užívání, bude zachováno a pouze bude doplněno o zařízení umožňující další komfortnější komunikaci mezi podlažími v domě. Komunikační účel schodišťového prostoru se tedy také nezmění. Stavební povolení bylo vydáno k žádosti Stavebního bytového družstva Hradec Králové ze dne 11. 9. 2007.

K žalobní námitce, že A. S. byla „v předchozích řízeních opomenuta a že ji bylo doručeno až rozhodnutí krajského úřadu“, žalovaný uvedl, že např. opatření ze dne 11. 12. 2007, zn.: 86845/2007/ST1/Aub, o zahájení stavebního řízení stavební úřad jmenované doručil podle doručky dne 14. 12. 2007, že stavební povolení ze dne 6. 10. 2008, zn.: 86845/2007/ST1/Aub, stavební úřad doručil A. S. podle doručky dne 14. 10. 2008, že stavební povolení zn.: 86845/2007/ST1/Aub ze dne 9. 3. 2010 stavební úřad doručil A. S. podle doručky dne 17. 3. 2010, sdělení stavebního úřadu o možnosti seznámit se s podklady pro rozhodnutí ze dne 13. 9. 2011, zn.: 86845/2007/ST1/Aub, bylo doručeno A. S. podle doručky dne 16. 9. 2011, přičemž tyto uvedené zásilky si jmenovaná přebírala na adrese K Sokolovně 425, Hradec Králové. Opatření stavebního úřadu ze dne 29. 12. 2011, zn.: 86845/2007/ST1/Aub, zasílané stavebním úřadem A. S. na uvedenou adresu X, však bylo již dosíláno na adresu X. Tam také stavební úřad doručoval jmenované stavební povolení ze dne 20. 3. 2012, zn.: 86845/2007/ST1/Aub, přičemž Česká pošta (tj. provozovatel poštovních služeb ve smyslu § 19 odst. 2 správního řádu) dne 23. 3. 2012 nezastihl adresátku na uvedené adrese, proto zásilku (stavební povolení) uložil. K vyzvednutí byla připravena od 23. 3. 2012, a protože k tomu nedošlo, byla zásilka vrácena stavebnímu úřadu dne 4. 4. 2012, neboť odesílatel vyloučil její vložení do schránky. A. S. proto bylo stavební povolení ze dne 20. 3. 2012, zn.: 86845/2007/ST1/Aub, doručeno ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu dne 2. 4. 2012. Uvedenou žalobní námitku měl proto žalovaný za nedůvodnou.

Žalovaný shledal nedůvodnou rovněž námitku, podle níž se v požární zprávě hovoří pouze o jednom výtahu, když na její první straně je uvedeno, že posuzuje stavební úpravy spočívající ve „vestavbě“ osobních výtahů ve všech 3 sekcích bytového domu K Sokolovně č.p. 424-426, Hradec Králové, přičemž každá sekce je tvořena z 5 traktů, v prostředním je vždy umístěno dvouramenné schodiště; navržený osobní výtah – výtahová šachta bude umístěn do zrcadla schodiště, tj. mezi ramena schodiště, podesty, mezipodesty. Žalovaný dodal, že se touto námitkou zabýval nad rámec § 112 odst. 2 stavebního zákona, neboť nebyla v průběhu celého stavebního řízení uplatněna, ačkoliv k tomu měli žalobci příležitost a byli upozorněni na to, že k později uplatněným závazným stanoviskům, námitkám, popřípadě důkazům nebude přihlédnuto.

Vzhledem k výše uvedenému žalovaný navrhoval žalobu zamítnout, případně odmítnout, pokud by krajský soud dospěl k závěru, že vydáním stavebního povolení nedošlo k přímému zásahu do vlastnického práva žalobců.

Z osob zúčastněných na řízení se k žalobě nevyjádřila žádná.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). Učinil tak bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s.ř.s., neboť napadené rozhodnutí zrušil pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správními orgány, jež mělo za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (viz ust. § 76 odst. 1 písm. c/ s.ř.s.), jak je rozvedeno dále.

Ze správního spisu (viz např. výpis z katastru nemovitostí k datu 14. 6. 2012) je zřejmé, že bytový dům čp. 424, 425 a 426 na st. parc. č. 632/1, 632/2 a 632/3 v kat. území Pouchov, obec Hradec Králové, je budova s byty a nebytovými prostory, která je ve spoluvlastnictví dle zákona o vlastnictví bytů. Tak tomu bylo i v době podání žádosti o vydání stavebního povolení na stavbu dne 11. 9. 2007 podle tehdejšího výpisu z katastru nemovitostí ke dni 5. 9. 2007.

Možnosti stavebních změn takové stavby upravuje zákon o vlastnictví bytů v § 11 odst. 5, podle něhož k přijetí usnesení o změně účelu užívání stavby a o změně stavby je zapotřebí souhlasu všech vlastníků jednotek. Jde-li o modernizaci, rekonstrukci, stavební úpravy a opravy společných částí domu, jimiž se nemění vnitřní uspořádání domu a zároveň velikost spoluvlastnických podílů na společných částech domu, postačuje souhlas tříčtvrtinové většiny všech vlastníků jednotek. Ustanovení zvláštních právních předpisů tím nejsou dotčena.

Rozhodoval-li proto žalovaný dne 9. 8. 2012 pod č.j. 11685/UP/2012 o odvolání proti vydanému stavebnímu povolení, musel mít uvedené usnesení, stejně jako před ním prvoinstanční správní orgán, k dispozici. Jedině jím totiž bylo možno prokázat oprávněnost stavebníka stavbu provést.

Stavební úřad Magistrátu města Hradec Králové k tomu v odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 20. 3. 2012, zn.: 86845/2007/ST1/Aub, na straně čtvrté dole a páté nahoře mimo jiné uvedl, že: „Stavebník proto v průběhu řízení předložil zápis ze schůze shromáždění vlastníků jednotek, konané dne 22. 9. 2009.... Vlastníci jednotek byli přítomni v potřebném počtu, o záměru bylo na této schůzi vlastníky jednotek hlasováno s výsledkem, že souhlas se stavbou vyslovilo 81,39% vlastníků, tedy více jak tříčtvrtinová většina vlastníků jednotek. Shromáždění vlastníků na tomto základě přijalo usnesení o souhlasu se stavbou. Stavební úřad proto dospěl k závěru, že stavebník tak prokázal potřebné právo provést stavbu.“ Ve stejném duchu pak potřebou kvalifikované většiny vlastníků bytových jednotek, odůvodnil otázku oprávněnosti k provedení stavby i žalovaný. Krajský soud se však nemohl s jejich závěry ztotožnit, žaloba je důvodná.

Jak stavební úřad Magistrátu města Hradec Králové, tak žalovaný se

nezmýlily v kvalifikaci zamýšlené stavby, v tom, že k jejímu provedení postačí projev vůle tříčtvrtinové většiny vlastníků bytových jednotek. Jedná se totiž o případ stavební úpravy, kterou se nemění vnitřní uspořádání domu ani velikost spoluvlastnických podílů na společných částech domu. První věta § 11 odst. 5 zákona o vlastnictví bytů se totiž vztahuje na případy zcela jiné, na změny v účelu užívání stavby jako takové a na změny stavby provedené formou přístavby či její nástavby, tedy jejím rozšířením či zvýšením. V dané věci jde však o stavební úpravy, které má na mysli věta druhá uvedeného ustanovení, o stavební úpravy uvnitř stavby, při nichž se nemění vnitřní uspořádání domu ani velikosti spoluvlastnických podílů na společných částech domu, jak již podrobně vysvětlil žalovaný v odůvodnění žalovaného rozhodnutí. S tím se krajský soud plně ztotožňuje. Nedůvodnou shledal krajský soud rovněž námitku ohledně neúplnosti požární zprávy, s níž se žalovaný vypořádal na straně šestnácté odůvodnění žalovaného rozhodnutí. Proto i v tomto směru odkazuje na důvody uvedené v rozhodnutí žalovaného, neboť by bylo nadbytečné říkat totéž jen jinými slovy.

K nepřehlédnutelnému pochybení ale došlo tím, že povolující orgány neměly pro své posouzení o oprávněnosti stavebníka stavbu provést žádný relevantní podklad - usnesení. Zápis z členské schůze samosprávy 069 a shromáždění vlastníků objektu K Sokolovně 424-426, konané dne 22. 9. 2009, totiž žádným takovým usnesením ve smyslu § 11 odst. 5 zákona o vlastnictví bytů není a být nemůže. V té době totiž žádné „Společenství vlastníků jednotek K Sokolovně 424-426, Hradec Králové“, neexistovalo, neboť podle výpisu z rejstříku společenství vlastníků jednotek, vedeného Krajským soudem v Hradci Králové, oddíl S, vložka 5433, vzniklo až dne 1. 4. 2011 (viz výpis z rejstříku společenství založený i na č.l. 346 správního spisu či dostupný na [www. justice.cz](http://www.justice.cz)). Za tohoto stavu nezbylo, než konstatovat, že si orgány veřejné správy zúčastněné na řízení neopatřily pro svá rozhodnutí patřičné podklady, takže i jejich vývody ve smyslu § 11 odst. 5 zákona o vlastnictví bytů nemají oporu ve správně zjištěném skutkovém stavu věci. Je proto bezpředmětné je jakýmkoliv způsobem hodnotit.

K pochybení došlo i pokud jde o stanovení okruhu účastníků proběhlého stavebního řízení. Podle § 109 odst. 1 písm. g) stavebního zákona je totiž účastníkem stavebního řízení společenství vlastníků jednotek podle zvláštního právního předpisu (zákon o vlastnictví bytů) ve stavebním řízení, které se týká domu nebo společných částí domu anebo pozemku; v případě, že společenství vlastníků jednotek podle zvláštního právního předpisu nemá právní subjektivitu, pak je účastníkem stavebního řízení vlastník, jehož spoluvlastnický podíl na společných částech domu činí více než jednu polovinu.

Platí-li pro správní řízení zásada, že správní rozhodnutí musí vycházet z aktuálního skutkového a právního stavu věci, pak ovšem mělo být účastníkem daného stavebního řízení v době vydání žalovaného rozhodnutí, jakož i rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu, jež mu předcházelo, „Společenství vlastníků jednotek K Sokolovně 424-426, Hradec Králové“, nikoliv jednotliví vlastníci bytových jednotek. Podle shora uvedeného zákonného ustanovení totiž vlastník bytové jednotky nemůže mít samostatné postavení účastníka řízení vedle společenství

vlastníků jednotek ve stavebním řízení týkajícím se společných částí domu, ledaže se dané řízení dotkne přímo rovněž jednotky v jeho vlastnictví. A o takový případ v dané věci nešlo. Vzdor tomu nebylo se „Společenstvím vlastníků jednotek K Sokolovně 424-426, Hradec Králové“ jako s účastníkem stavebního řízení fakticky jednáno, když stavební povolení stavebního úřadu Magistrátu města Hradec Králové dne 20. 3. 2012, zn.: 86845/2007/ST1/Aub, mu bylo doručeno až v průběhu odvolacího řízení dne 6. 8. 2012 a o tři dny nato již žalovaný rozhodl o odvolání žalobce a). Rozhodnutí žalovaného si přitom uvedené společenství na poště ani nevyzvedlo. Dlužno tak zkonstatovat, že s uvedeným společenstvím, v rámci jehož aktivity podle zákona o vlastnictví bytů jedině mohlo vzniknout oprávnění pro provedení stavby, nejenže nebylo jednáno jako s účastníkem řízení, k tomu došlo až ex post, ale v tomto společenství neproběhla ani schvalovací procedura ve smyslu § 11 odst. 5 zákona o vlastnictví bytů, bez níž povolení předmětné stavby nepřichází vůbec v úvahu. Neobstojí přitom námitka, že jeho existence byla zjištěna až dodatečně, když jde z povahy věci o otázku, kterou je nutné řešit v podobných případech prioritně v každé fázi správního (stavebního) řízení.

V souladu se zákonem nebylo postupováno ani v případě žalobkyně b), když jí bylo stavební povolení ze dne 20. 3. 2012, zn.: 86845/2007/ST1/Aub, doručováno na adresu X, ačkoliv pro to nebyl vůbec důvod. Jmenovaná má totiž od 23. 8. 1990 adresu pro doručování X neboť ta je místem jejího trvalého pobytu (viz § 20 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění). O doručování zásilek na uvedenou adresu do Trutnova přitom nežádala. V důsledku toho došlo nejen k mylnému stanovení data doručení stavebního povolení žalobkyni b), ale tímto postupem jí byla odejmuta též možnost odvolání proti němu. Teprve žalovaný tuto skutečnost zjistil a rozhodnutí o odvolání doručil žalobkyni b) správným způsobem. Za tohoto stavu ale bylo třeba žalobkyni přisvědčit v tom, že oproti „jiným účastníkům“ byla zkrácena na svých procesních právech, když jí rozhodnutí završující stavební řízení nebylo doručeno.

Vzhledem k výše uvedenému krajskému soudu nezbylo, než konstatovat, že jak žalované rozhodnutí, tak i prvoinstanční správní rozhodnutí, jež mu předcházelo, vycházejí z nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci, který neumožňoval o ní rozhodnout zákonným způsobem. Krom toho bylo stavební řízení vedeno s nesprávným okruhem jeho účastníků. Tím došlo k takovému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mělo za následek nezákonné rozhodnutí ve věci. Z těchto důvodů krajský soud bez nařízení jednání podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. zrušil nejen žalované rozhodnutí, ale i rozhodnutí, jež mu předcházelo, neboť obě trpí stejnými vadami a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (viz § 78 odst. 3 a 4 s.ř.s.). V něm správní orgány odstraní vytýkané nedostatky, přičemž budou vázány právním názorem krajského soudu vysloveným v tomto rozsudku (viz výše a § 78 odst. 5 s. ř. s.).

Současně se žalobou podali žalobci též návrh na přiznání odkladného účinku žaloby. Protože k rozhodnutí o něm bylo třeba posoudit správní spis v rozsahu, který odpovídal přezkumu samotného napadeného rozhodnutí, přičemž byly zjištěny

důvody pro rozhodnutí ve věci dle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s., rozhodl krajský soud z důvodu ekonomiky procesu přímo o žalobě. Z těchto důvodů ale musel návrh na odkladný účinek žaloby, jemuž by jinak vyhověl, zamítnout. Tuto skutečnost poté zohlednil v rozhodnutí o nákladech řízení.

Náklady žalobců označených písm. a) a b) spočívaly v náhradě dvou soudních poplatků ze společné žaloby po 3.000,-- Kč, v soudním poplatku za návrh na přiznání odkladného účinku žaloby ve výši 1.000,--Kč, odměně advokáta za dva společné úkony právní služby při zastupování dvou žalobců po 3.360,-- Kč (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání žaloby soudu - § 11 odst. 1 písm. a/ a d/ a § 9 odst.3 písm.f/ ve spojení s § 7, § 12 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb.) a náhradách hotových výdajů za celkem 4 úkony po 300,-- Kč (§ 13 odst. 3 citované vyhlášky). Náhrada nákladů řízení žalobců by tak činila úhrnem 14.920,--Kč. Protože je ale zástupce obou žalobců plátcem daně z přidané hodnoty, byla k tomu podle § 57 odst. 2 s.ř.s. připočtena ještě výše této daně (20%) z odměny za zastupování a paušálních částek ve výši 1.584,-- Kč, takže jejich celkové náhrady činí 16.504,-- Kč. Náklady řízení je žalovaný povinen zaplatit podle výroku III. tohoto rozsudku zástupci žalobců, neboť je advokátem (viz § 64 s.ř.s. a § 149 odst. 1 o.s.ř.).

Osoby zúčastněné na řízení neuplatňovaly nároky na náhradu řízení. Ostatně podle § 60 odst. 5 s.ř.s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které by jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou ji soud uložil. Krajský soud žádnou takovou povinnost žádné ze zúčastněných osob neuložil. Vzhledem k tomu krajský soud ve výroku IV. rozhodl, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 3. října 2012

JUDr. Jan Rutsch, v. r.
předseda senátu